

Lovforslag nr. 189. Fremsat den 25. marts 1980 af Pilgaard Andersen (FP), Jørgen Junior (FP) og Knud Lind (FP)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Ændring af regler om uddannelseshjælp)

I lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand, som senest ændret ved lov nr. 91 af 12. marts 1980, foretages følgende ændring:

§ 42, stk. 1, affattes således:

»Når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie, kan der ydes

pågældende hjælp til grundlæggende uddannelse, som svarer til folkeskolens 8., 9. og 10. klasse, HF, gymnasiet, erhvervsmæssig optræning eller omskoling i det omfang, der ikke kan ydes hjælp hertil af Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning. Socialministeren fastsætter retningslinjer for, hvornår hjælpen ydes som lån.«

Bemærkninger til lovforslaget

Den forelåede ændring skal ses i lyset af landets fortvivlede økonomiske situation, hvor sociallovgivningen tegner sig for de største og mest udgiftkrævende poster. Når fremskridtspartiet ønsker en ændring af bilstandslovens § 42, er det ud fra den betragtning, at det ikke ændrer noget ved den sociale tryghed, som fremskridtspartiet altid har stået for og vil værne om.

Lovforslaget vil betyde en afgrænsning af bilstandslovens § 42, så der kun kan ydes hjælp til uddannelse til 8., 9. og 10. klasse, HF, gymnasium, og hvor der fortsat kan ydes hjælp til omskoling og genoptræning til erhvervmæssigt arbejde. Hvis man ønsker en højere uddannelse end den, hvortil der ydes støtte efter bilstandslovens § 42, må en sådan uddannelse finansieres ad normale kanaler med lån og uddannelsesstøtte.

Ved således at afskære støtte til de videregående uddannelser fremover og kun yde hjælp til såkaldt

grunduddannelse, anslås der i Kommunernes Landsforenings sparekatalog skønmæssigt at kunne spares $\frac{1}{3}$ af kommunernes hidtidige udgifter til uddannelser efter bilstandslovens § 42. Der er på de kommunale budgetter i indeværende år afsat i alt 338 mill. kr., så $\frac{1}{3}$ vil give en besparelse på i alt skønmæssigt 270 mill. kr. årligt.

Hvis man ikke ændrer lovgivningen på dette område, favoriserer man de mennesker, der får hjælp efter bilstandsloven til en højere uddannelse, fremfor de mennesker, der selv til finansiering af deres uddannelse skal optage lån, som skal tilbagebetales.

Om tilbagebetalingspligt foreslås ingen ændringer i forhold til gældende lov.

Forslagets filosofi er den af fremskridtspartiet stedse forfægtede, at et enkelt skridt frem – nok så lille, nok så beskedent – dog trods alt er et fremskridt.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af den bestemmelse,
der berøres af lovforslaget*

»Når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie, kan der ydes pågældende hjælp til grundlæggende uddannelse, som svarer til folkeskolens 8., 9. og 10. klasse, HF, gymnasiet, erhvervsmæssig optræning eller omskoling i det omfang, der ikke kan ydes hjælp hertil af Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning. Socialministeren fastsætter retningslinjer for, hvornår hjælpen ydes som lån.«

»Når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie, kan der ydes pågældende hjælp til uddannelse og erhvervsmæssig optræning eller omskoling i det omfang, der ikke kan ydes tilskud hertil af Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning. Socialministeren fastsætter retningslinjer for, hvornår hjælpen ydes som lån.«